

P E T E R D R A G U L A

BIO.SECTOR

udalosti

prequel

Final version 1.00002

©2005 Peter Dragula. Prepis, šírenie, či ďalšie sprístupnenie tohoto obsahu alebo jeho časti verejnosti, a to akýmkoľvek spôsobom je bez predchádzajúceho súhlasu zakázané.

I. Subjekt 913

“Lord Sett-Nar!” náhle sa ozval radista Rael-Tar, doteraz ticho sediaci za prístrojmi “V sústave sa objavil neznámy objekt ! Nevysliela žiadny identifikačný kód. Nie je to nikto z našich.” hovoril popritom ako sledoval holografický obraz sústavy zabierajúci celý stred veliteľského mostíka.

Lord podišiel bližšie k zobrazeniu systému a zbadal ho aj on. Veľkosťou a energiou z motorov objekt vyzeral na loď triedy krížnik, ale zatiaľ sa nedali rozoznať bližšie detaily. Nebola to ich loď, a prichádzala smerom od červej diery. V duchu rozmýšľal, ako sa mohla dostať cez obranné jednotky v Corridore. Netušil. Ak by bola priateľská, mala by doprovod a vysielala by identifikačné signály. Táto loď bola iná. Potichu sa blížila sa.

“Zástupca Per-Rahh, kde je teraz výskumná skupina?” opýtal sa zástupcu zboru pre otázky Projektu.

“Stále na planéte, Lord, sledujú Subjekt 913. Návrat sa očakáva za 22 hodín.”

“Príliš dlho. Musíme ich nechať tu.” rozvážne odpovedal Lord a obrátil sa k pilotovi “Nastavte kurz oproti neznámej lodi. Vylákame ich čo najďalej od planéty, potom zistíme, kto sú, a čo tu hľadajú.” Na monitore si dal zobrazit' zoznam hliadkových lodí, ktoré sa majú objaviť v sústave. Ďalšia mala na pravidelnú obhliadku až o 7 týždňov miestneho času. Informácia dala chladnému kataránskeму uvažovaniu zabráť. Týždeň, dva by dokázali držať neznámu loď mimo planétu, ale dlhšie nie. Musí ich zastaviť. Existovala ešte šanca, že loď bude priateľská, ale bola veľmi malá a každou sekundou sa znižovala.

“Rozkaz, Lord Sett-Nar.” odpovedal a obrovský výskumný krížnik sa dal pomaly do pohybu a opúšťal orbitu tretej planéty sústavy. Na planéte to nikto nevidel a ak aj niekto primitívnymi ďalekohľadmi zachytil lesknúci sa objekt vo vesmíre, netušil by, čo to môže byť. Planéta sa volala Zem a písal sa rok 1908.

„Kapitán Cor “ zavola koordinátor Ker-Nal familiárne na svojho brata “Zachytili sme správu z lode. Musia odísť, v sústave sa objavil neznámy objekt.”

“V poriadku, pokračujeme ďalej podľa plánu. Lokalizovali ste subjekt 913?” spýtal sa a myšlienkami sa snažil spojiť s Lordom Settom. Boli však už ďaleko a jeho pôsobenie bolo obmedzené. Zatiaľ. Bol jedným z telepaticky veľmi nadaných jedincov a stále na svojom zlepšovaní pracoval. Dúfal, že sa raz dostane medzi najlepších. Skúšal si to na miestnom obyvateľstve, bytostiach, ktoré nazývali ľudia, a ktoré sa dali ľahko ovládať. Corovi poskytovalo nesmierne potešenie usmerňovať subjekty skúmania na veci, ktoré potreboval. Teraz sa nachádzali v strednej časti kontinentu nazvaného Európa a vyhľadávali Subjekt 913, ktorý by mal práve dovrieť 18 rokov a zistiť, či bude vhodný na ďalšie pozorovanie. Bol jedným z nových subjektov upravených genetickou technológiou tretej triedy. Trieda, ktorá sa začala aplikovať len pri poslednej návšteve a javila sa ako veľmi nádejná a blížila ich výskum k vrcholu. Subjekt vyžaroval lokalizačný signál a podľa informácií z materskej lode sa nachádzal niekde v ich okolí.

“Kapitán Cor. Našli sme ho. Bude za tým porastom.” ohlásil Ker, ukázal smerom na hustý les pred nimi a rovno sa tam aj vydal. “Podľa údajov sa tam nachádza malé obydlie.”

“V poriadku ideme.” potvrdil kapitán a celá skupinka sa pustila za Ker-Nalom krížom cez vysokú trávnu k lesu.

Pri malej transportnej lodi ostal len pilot. Nemohol odletieť naspäť a schovať loď v bezpečí v útrobach materskej lode. Tá je preč a on teraz musí zostať tu a strážiť. Nemal rád toto pozemské teplo. Štandardná teplota na ich rodnej planéte sa pohybovala v rozmedzí od 15-18 stupňov a aktuálnych 35 bolo už veľmi veľa. Postavil sa pod transport do tieňa a sledoval okolie. Pre istotu odistil neutralizátor. Ak by sa priblížil niekto z miestnych, musel by ho uspať skôr, ako sa zľakne a utečie povedať o záhadnom stroji v strede lesa ostatným.

Skupinka v temných plášťoch sa pomaly strácala v hĺbinách lesa. Napriek tomu, že vyzerali inak ako bežní ľudia nesnažili sa skrývať. Ich šedé zvráskavené tváre a dlhé telo zakrýval štandardný plášť s kapucňou, ktorý im slúžil aj ako vhodná ochrana proti ostatným nástrahám. Bol odolný voči takmer všetkému, vode, ohňu a aj primitívnym zbraňam ľudí. Celú skupinu tvorilo šesť agentov, veliteľ, koordinátor, dvaja vedci a dve ozbrojené stráže. Cor nedostal do skupiny najlepších vedcov, ale o to mu ani nešlo. Mal svoje plány a bol odhodlaný splniť svoje poslanie do bodky. Mal skontrolovať entitu a prípadne ju uviesť na správnu cestu. Na cestu, kde by sa uplatnilo to k čomu bola vytvorená. Veril, že k tomu nepotrebuje ďalšiu pomoc. Zvládne to sám.

Zastali na okraji lesa a sledovali malú chatku na lúke. Po chvíli z nej vybehol čiernovlasý chlapec nasledovaný svojou matkou.

“Ten menší, to je on.” oznámil Ker-Nal s nastraženým detektorom.

“Áno, cítim ho. Cítim silu vodcu.” povedal Cor so zavretými očami snažiaci sústrediť sa. “Uspite ich.”

Dvaja bojovníci vytiahli svoje zbrane, prepli na uspávacie pulzy a vystrelili. Strely zahvižďali vzduchom a postavy pomaly padli do trávy.

“Zoberte ich a odneste do obydľia” rozkázal a sám sa vydal k chatke ako prvý. Vtedy neďaleko v lese niečo prasklo a všetci zastali. Cor chcel naznačiť bojovníkom nech to idú pozrieť, keď z lesa vybehla malá líška a rozbehla sa krížom cez lúku. Pokračovali ďalej. Cor sa ešte raz pozrel do lesa, ale nevidel nič a ani jeho telepatické schopnosti nič nezachytili.

O pár minút neskôr, silní bojovníci vyložili nevládne telá na stoly, aby vedci mohli začať. Odoberali DNA vzorky, skenovali mozog a porovnávali s minulými testami. Najradšej by spravili psychologické testy, ale ukazovať sa a rozprávať so subjektmi mali zakázané. Mali podstúpiť vlastný vývoj a ich úloha je len monitorovať a usmerňovať. Bol to Projekt. Tisíce rokov vytvárali vodcov, veliteľov, stratégov, bojovníkov tlačiacich tento svet stále do nových vojen a konfliktov a pripravovali ľudstvo na svoju úlohu. Úlohu útočníkov v prichádzajúcej vojne. Vojne o tento vesmír. Výsledok bol blízko, ľudstvo už bolo takmer pripravené. Ľudia vedia bojovať bez zľutovania, bez otázok a po každej porážke znovu s ešte väčšou nenávisťou. Už chýba len posledný prvok a to geniálny vodca. Sú k tomu blízko, všetci to cítili. Za posledné stáročia mali stále lepších, bol tu Július Caesar, Napoleon, Washington a aj stovky ďalších menej slávnych, ktorí prerazili v menej známych konfliktach, ale rovnako prispeli k vylepšeniu ďalších. Každý však bol dobrý v niečom inom, to, čo potrebovali, bol jeden univerzálny. Stačil jeden. Takáto bola posledná požiadavka na Projekt od kongresu Lordov. Odhady na začiatok intergalaktickej vojny boli stanovené na 300 rokov, ale mobilizácia musí začať čo najskôr. Potrebovali úspech a to hneď. A kapitán Cor im ho prinesie, nech to stojí, čo to stojí.

“Lord, už sú na dostrel” povedal veliteľovi Rael, potom ako sa ich loď priblížila na jeden milión kilometrov k nepriateľovi. “Ich rýchlosť sa neznižuje. Práve oblietajú štvrtú planétu. Nezastavujú sa pri nej.”

“Odvysielajte mierovú správu.” odvetil Lord Sett dúfajúc v nejaký náznak spätnej komunikácie.

Prepol detail lode na veľkú obrazovku. Rýchlo preleteli okolo planéty. Ani nezisťovali známky života. Mali iný cieľ. Loď bola veľkosti krížnika v zlatistom odtieni s veľkou kopulou vpredu spojenou so zadným generátorom a motormi tenkou priechodovou rúrou. Také generátory ešte nevidel. V zadnej časti lode žiarila obrovská guľa, z ktorej vychádzali štyri krídlovito zahnuté zakončenia. Sett vedel, že to musia byť zbraňové systémy. Vzhľadom na to, že loď je v sústave sama, musí to byť prieskum a to dodávalo nádej, že by ho mohli v prípade potreby eliminovať. Ak im neujde. Je totiž menšia, obratnejšia a bude aj rýchlejšia. Stále si nevedel vysvetliť ako sa do sústavy dostala, alebo ako sa mohla prešmyknúť pomedzi základne v Corridore a skočiť do červej diery. Otázne zostávalo aj to, koho loď to vlastne je. Takýto typ lode nevideli ani u svojich spojencov ani u známych nepriateľov.

“Neodpovedá!” po chvíli sa ozval Rael.

“Aktivujte lasery. Keď sa priblíži vypálime strelu na výstrahu. Medzi najvyššími prioritami je nikoho nepúšťať k planéte a musíme to dodržať aj keby to malo znamenať naše zničenie.” Lord Sett mal už za sebou tri stovky misií a nikdy nemusel použiť násilie. Nikdy ho ani nechcel použiť.

“Zbrane aktivované” odpovedal zbraňový technik Lan-Nas sústredujúci sa na pohyb a zameranie cieľa.

“Vieme odhadnúť jeho silu?” spýtal sa Rael

“Lokalizovaných je 8 zbraňových systémov” priložil ruku na terminál a body sa zobrazili na holografickej projekcii lode. “4 plazmové strely môžu vystreliť z krídiel, vpredu má jeden silný laser a tri raketové výmetnice.”

“Najcitlivejšie miesta?”

Lan znovu priložil ruku na terminál a lokalizovali sa dve miera, o ktorých si myslel, že môžu loď vážne poškodiť.

“Môžeme sa pokúsiť prestreliť ich spojovaciu chodbu medzi prednou a zadnou časťou lode, alebo skúsiť streliť priamo do energetického zdroja” ukázal na veľkú žiariacu guľu na lodi

“Lord, myslím, že tam bude väčšia obrana ako sa zdá. Loď by tak bola veľmi zraniteľná.”

“Áno.” súhlasne odpovedal Sett a skontroloval, či neprišla žiadna odozva. Doteraz nič. Ignorujú ich? Ani sa nenasmerovali čelne proti nim. Ako keby vedeli, že ich nemôžu ohroziť.

Chlapec sa po troch hodinách spánku prebral. Výskumná skupina sa stiahla opodiaľ a Cor sledoval všetky jeho reakcie. Matku uspali hlbšie a uložili do postele. Potreboval ho vidieť samého. Prvé analýzy odobraných vzoriek ukazovali veľmi

pozitívne hodnoty a ostávalo len zistiť jeho správanie. Všetky dôležité gény na vodcovstvo mal a rozvinuli sa ešte do vyššieho štádia ako čakali. Otázka stála, či ich dokáže využiť.

Chlapec vyšiel pomaly von a Cor sa pomaly pretlačil do jeho mysle. Nedokázal síce prečítať myšlienky, ale cítil vnútorné pochody. V chlapcovi bola rozhodnosť a sila. Sila, ktorú mu dali, a ktorou môže dokázať veľké veci. Cítil však aj to, že ich neuplatní, nemá v sebe potrebnú energiu, chýba mu nenávisť. Napadlo ho, že to bude okolím. Potrebuje vhodnú spoločnosť na rozvoj a zariadiť to musí on. Ako sa hral v chlapcových pocitoch musel uznať, že pracoval už aj s dokonalejšími subjektmi a zo správ vedel, že aj štyri aktuálne rozpracované subjekty iných skupín sú v lepšom stave. Jeho ctižiadostivosť mu hovorila, že ich musí prekonať. Potrebuje jednoznačný úspech, ktorý by mu zaručil povýšenie. Už strávil veľa času misiami mimo domovskej galaxie. Chcel sa vrátiť na veliteľstvo. Musel však uznať, že každá bola zaujímavá a poučná, ale pre Kataráncov bolo zaujímavé takmer všetko, čo robili v neznámom prostredí. Záujem o štúdium neznámeho mal, každý už vrozený. Presne tak ako majú jeho subjekty záujem o moc, vládu a vojnu. Presne takto to velenie chcelo a on im priniesie výsledok.

Odpojil sa z jeho mysle a chvíľu ho sledoval ako pozoruje okolie a snaží sa rozpomenúť, čo sa stalo. Potom sa chlapec otočil a utekal späť do domu. Zistil, že nikde nevidí matku.

Keď Cor zacítil tú energiu a strach s akou sa chlapec rozbehol späť dnu. Došlo mu, čo musí urobiť, aby posunul svoj subjekt ďalej. Musí eliminovať matku. Zároveň sa to nesmie nikto dozvedieť. Nemajú právo zabíjať ľudí. Cor vedel, že na svete práve vďaka nim vo vojnách neustále zomierajú milióny ľudí a jeden človek mu neprišiel taký významný. Musí to spraviť potichu.

Tím sa pomaly vracal späť k transportu, kde by mohli otestovať odobrané vzorky. Materská loď je ďaleko od planéty a musia čakať, kým sa po nich vrátia. Kapitán Cor ostal stáť a pozoroval dom. Tes, jeden z bojovníkov, zostal spolu s ním. Ostatní pokračovali ďalej. Ker-Nar išiel znovu prvý a popri vedení sa snažil lokalizovať pozíciu materskej lode vo vesmíre. Podpriestorový signál nenašiel cieľ. Dosah má stovky miliónov kilometrov. To by museli byť ďaleko na hranici štvrtej planéty, pomyslel si a odložil vysieláč.

Práve vystupovali z lesa späť na lúku s raketoplánom. Ker si hneď všimol pilota. Hliadkovať mal vonku a ani hrozné teplo nemohlo donútiť Kataráncov ignorovať rozkazy. Wes, druhý bojovník pokynul všetkým, aby zastali a pomaly s namierenou zbraňou kráčal k lodi.

Nikto nikde nebol. Ker-Nar spustil skener okolia, ale v okolí neboli žiadne stopy po energii kataránskeho tela. "Nie je tu!" nahlas prehovoril Ker, aby to Wes počul. Ten sa zatiaľ blížil k lodi a všimol si stopy vo vysokej tráve. Stopy vychádzali spod lode a smerovali dozadu do lesa.

Wes naznačil skupine nech ostane, kde je a pustil sa po stopách. Nebola to prvá misia, kde sa niečo stalo, ale ešte nikdy nikto neopustil svoje stanovište bez ohlásenia. Zvlášťne. Tak ako celá táto planéta. Obyvatelia tu nemali pevné vedenie, žiadnu disciplínu, žiadne pevné zásady. Až na vojakov a tí boli naozaj dobrí, to musel uznať aj on. Nikto z Kataráncov nebojoval, keď nemusel. Len špeciálny tréning od malička dokázal z Kataránca spraviť to, čím je on teraz. Zabijak. Za bežných okolností mala jeho rasa odpor k zabíjaniu, jedine vyššie princípy pevne zakódované v hlave dokázali prekonať odpor a zabiť. U neho všetky ostatné princípy nahradzovala ochrana svojej rasy. Výcvik mal však za následok zníženie inteligencie

a nemožnosť žiadneho duchovného spojenia. Nevadilo mu to. Spoliehal sa na svoje inštinkty, ktoré si už za 90 rokov vypestoval. Stopy zachádzali do hustého lesa. Po pár metroch niečo zbadal. Bolo to mŕtve telo pilota.

Ďaleko v lese začul prasknutie. Rýchlo sa otočil a uvidel ľudskú postavu v čiernom plášti. Nevedel, kto to je, ale už by ho nedobehol, bol ďaleko. Ľudská výdrž bola výrazne väčšia ako ich a boli aj rýchlejší. Rýchlo prepol zbraň na uspávacie šípky a vystrelil. Netrafil a postava zmizla v húštinách lesa.

O dvadsať minút sa všetci stretli v útrobach transportu.

“Čo sa stalo?” spýtal sa Cor, ktorý sa len teraz vrátil a uvidel nehybné telo na lôžku.

“Kapitán, niekto ho zabil. Bol to človek.” povedal Wes a Cor cítil jeho preľaknutie

“Ako mohli ich primitívne zbrane prekonať naše plášte?”

“Neprekonali” ozval sa jeden z vedcov “Nemá na tele žiadnu ranu. Z momentálnych poznatkov môžem povedať, smrť prirodzenou cestou”

“To je nemožné, nebol ani v tretine svojho životného cyklu!”

“Áno, nie je to možné, ale všetko tomu nasvedčuje. Jednoducho prestal žiť.” hovoril, zatiaľ čo prístrojmi prehľadával telo už po tretí krát.

“Alebo bol zabitý neznámou zbraňou” doplnil Wes. “Je veľa vecí, ktoré o tomto svete ešte nevieme.” Stále nedokázal pochopiť, prečo týchto nevypočítateľných ľudí chcú ako spojencov vo vojne. Môže to skončiť zle.

Neznáma loď nečakane zamierila proti nim. Vo vzdialenosti pol milióna kilometrov zmenila svoju dráhu a podľa výpočtov sa ich kurzy stretnú o dve minúty. Pred desiatimi minútami okolo nich strelili niekoľkokrát laserom a nereagovali. Prvá reakcia nastala až teraz.

“Aktivujte všetky zbrane.” Rozkázal Lord Sett a rozmýšľal, kto môže byť taký samovrah, že sa im pustí priamo do cesty. Možno majú menšiu palebnú silu, sú pomalší, ale sú výrazne masívnejší a malému krížniku bude trvať niekoľko krát dlhšie, kým ich zničia. Vychádzalo to rovnocenne. Veľkosťou výskumné krížniky Kataráncov dosahovali rozmery bojových lodí, ktoré sú oproti bežným prieskumným krížnikom približne osem krát masívnejšie. Otázka je, aké majú nepriatelja zbrane.

“Aktivované” odpovedal Lan

“Vystreľte rakety!” rozkázal potichu a jeho kataránske svedomie sa búrilo proti zabíjaniu.

Lan priložil ruku na zbraňový panel a rakety vyleteli. Bolo ich osem s biom plnenou výbušninou. Dve by mali stačiť na prerazenie obranného poľa a ďalšie by už mali cez neho bez problémov prejsť.

“30 sekúnd k cieľu”.

Skutočnosť však bola iná, posádka to sledovala na obrazovke a nechápala. Rakety sa priblížili a zanikli v energetických lúčoch vystreľovaných zo žiarivej gule v zadnej časti lode. Loďou to ani neotriaslo.

“Lord Sett, 60 sekúnd do stretu” povedal Rael a čakal nové rozkazy od kapitána.

Sett bol v nezávidenia hodnej situácii. Nebol veliteľom bojovej lode, ale výskumnej a bol prinútený k boju. Navyše neprichádzala ani žiadna pomoc. Ak by loď niekto z kataráncov zbadal, určite by tu už boli.

“Aktivujte lasery na najvyššiu energiu. Zamerajte citlivé miesta.”

“Zamerané.“

“Pál!”

Dva nazelenalé pásy vystrelili z lode a zasiahli nepriateľskú loď. Energetická guľa v zadnej časti lode len energiu vstrebala, zatiaľ čo druhý laser narazil na silové pole okolo trupu lode a mierne ho oslabil.

“Nestrieľať do pohonu. Páľte na trup.” rozkázal Sett potom ako si uvedomil, že im práve strelou do energetickej gule zvýšili odolnosť obranného poľa.

“Rozkaz, Lord Sett.”

To už bola nepriateľská loď v ich trajektórii a začala sa otáčať priamo na nich. Energia zo stredovej gule sa viditeľne presúvala do okrajov zadných krídiel a postupne sa rozžarovali.

“Otočiť loď bokom” rýchlo rozkázal Sett potom ako si uvedomil, že zbraň nebude žiadna detská hračka.

To sa už 4 plazmové strely odlepili z koncov krídiel a mierili na loď. Prvé dve zastavilo ochranné pole no druhé ju zasiahli na boku a vytvorili obrovské trhliny v trupe. Stovky kataráncov v sekunde zomreli.

Loď rýchlo preletela okolo nich a smerovala ďalej k planéte.

Sett prešiel zoznamy strát, odišiel im jeden motor, niekoľko strielní a niekoľko transportov. Zaľutoval, že so sebou nemajú bojové jednotky. Toto nikto nepredpokladal.

“Otočte loď za nimi, pripravte evakuáciu. Nech sa všetko personál sústreďí v transportoch a zamieri k červej diere. Majú na to 15 minút.”

“Lan, vy hneď presuňte všetku energiu do laserov. Vypnite všetko nepotrebné.”

Dúfal, že im za ten čas nepriateľská loď neujde mimo dosah. Už začínal tušiť, prečo tu sú. Majú svoj presný cieľ. Zem. Niečo tam chcú, po niečo tam idú. Ale čo? Dozvedeli sa o Projekte? O ľuďoch?

* * * * *

V lodi čakali už dva dni. Cor vyslal bojovníkov do okolia na prieskum, aby hľadali útočníka. Vedci skúmali mŕtve telo a snažili sa prísť na príčinu smrti. Nezistili nič. Corovi smrť pilota neprekážala. Riziko bolo pri každej misii a za dlhé roky už stratil veľa spolupracovníkov. Nikdy však nie takto. Sústredil sa na subjekt a rozmýšľal, ako ho zmeniť. Dostať ho spod vplyvu matky bola jedna vec, druhá, kam s ním potom, aby sa chopil svojho osudu. Posledná vec, ktorá mu vŕtala hlavou bola jeho posadnutosť umením. Osobne by to schvaľoval, ale to by museli byť v inej dobe v inom čase a nesmel by byť ich výtvorom. Rozhodol sa pre pokus. Niečo, čo ešte nikdy neskúsil. Čo ešte nikdy nikto neskúsil. Ale najskôr vybaví matku.

Otvoril lekárníčku, či tam nenájde niečo užitočné. Bežné anestetiká a antibiotiká. Potrebuje niečo iné. Niečo pomalé. Prešiel dozadu a vytiahol jednu radiačnú bio náplň z motorov. Áno, to bude ono. Z lekárskeho testu vedel, akí sú ľudia náchylní na radiáciu a spôsobuje to u nich smrteľné v tejto dobe nevyliciteľné choroby. Opatrne sa obzrel, či ho niekto nevidí a zasunul náplň pod plášť. Vedci sa venovali testom, bojovníci boli preč a on mal voľnú cestu. Zabudol na Kera.

“Sel?” spýtal sa Ker keď kapitán vychádzal z lode

“Idem sledovať Subjekt.” odpovedal

“Nemôžeš ísť bez doprovodu. Vonku sa pohybuje niečo nebezpečné.”

“Musíme splniť misiu bez ohľadu na nebezpečenstvo!” Cor premyslene zatlačil na priority Kataráncov, ktoré vždy dodržiavali.

“Idem s tebou.” zarazil ho

Sel nemohol namietat, nechcel vzbudiť podozrenie, ale ani nechcel zatiahnuť Kera do svojho plánu. Kapitán Cor povzniesol prioritu misie nad pravidlá a to by Ker nemusel pochopiť.

Vyrazili. Bolo skoro ráno a rosa im premáčala obuv. Cor sa snažil, aby Ker nemohol zachytiť ani útržok z jeho emócií. Zato on jeho zachytával a boli plné obáv ohľadne toho záhadného útoku. Pokojne išli ďalej. Keď prišli na okraj lesa, videli ako chlapec s košíkom odchádza preč smerom na malú skupinku obydľí nižšie za lesom.

“Ide po zásoby.” povedal Cor a vyhovovalo mu to. “Kde je matka?”

Ker namieril detektor a cez steny uvidel spiacu matku na posteli. “Je dnu, oddychuje.”

“V poriadku, dávaj pozor na Subjekt, idem pripojiť monitor.” povedal Cor a vytiahol z vrecka malú všesmerovú kameru. Ker mierne zapochyboval, či je Cor v poriadku, tieto veci bola jeho práca. Ale porovnal si to s úlohou sledovať, či sa chlapec nevracia a to bola rovnako jeho práca.

“Áno kapitán.” bez citov odpovedal a zamieril detektor na les, kde pomaly mizla malá postava.

Sel vyšiel z lesa a smeroval k chatke.

Ker sledoval detektor, popritom Cor vstupoval dnu. Napadlo ho preskenovať okolie a pomaly sledoval, či v lese uvidí nejakého človeka. Nič, prešiel detektorom cez chatu a chcel ísť ďalej, keď zbadal ako sa Cor potichu zohýba nad matkou subjektu a vsúva jej pod posteľ nejaký objekt. Ker si prepol z tepelnej analýzy na spektrálnu a objekt mu vyžaroval vysoké dávky rádioaktívneho žiarenia. „Cor!” zavolať nahnevane v mysli a dúfal, že ho brat bude počuť. Vtom zbadal temnú postavu v lese oproti. Rýchlo prepol späť na termovyhľadávanie. Človek. Mal nižšiu teplotu, ako by mal mať, ale bol tam. „Cor nevychádzaj“ v myšlienkach poslal varovnú správu kapitánovi. Stále pritom sledoval nehybnú postavu rovnako sledujúcu chatku. Za pár sekúnd mu to došlo a v duchu sa kritizoval, že na to neprišiel skôr. Ťukol si do vysielacky na rukáve.

“Ker, volá bojovú jednotku, hľadaný objekt na severnej strane cieľovej lokácie.” stlačil tlačidlo detektora a to bojovej jednotke prenieslo obraz a súradnice do komov.

“Hneď sme tam.” ozvalo sa späť.

Sel sa preľakol, keď počul prvé tiché nahnevané volanie Kera. Nevedel, či ho náhodou nevidel, ale druhé volanie ho utvrdilo, že sa niečo deje. Niekoľko je vonku. Skúšal lokalizovať subjekty okolo a zachytiť ich energiu, ale cítil iba Kera. Podíšiel k oknu a zbadal postavu v čiernom plášti. Bola to žena. Snažil sa sústrediť myšlienky na danú osobu, ale neprijímal od nej nič. Ako keby mala svoju hlavu úplne zablokovanú. Naopak on začína cítiť bolesť hlavy. Niekoľko mu vstupoval do mozgu, už to raz zažil na testoch telepatie, keď bol študentom. Učiteľ im vtedy vchádzal do hlavy a oni sa ho mali pokúsiť zastaviť. Vtedy ho hravo zablokoval, toto sa zastaviť nedalo. Bolesť bola hrozná, a stále sa zvyšovala. Niekoľko je v jeho hlave a snaží sa prezeráť jeho myšlienky. Padol od bolesti na zem. V omámení bolesťou začul výstrely.

Obaja bojovníci bežali cez lúku a naplno pálili ostrými nábojmi do miesta, kde sa postava nachádzala. Tú pod náporom niekoľkých nábojov mierne zatrhlo a rozbehla sa preč, akoby sa nič nestalo

Sel sa zodvihol a snažil sa zorientovať. Bolesť odišla tak rýchlo, ako prišla a po pohľade z okna si všimol, že postava je preč. Rozkázal bojovníkom nasledovať ju. Na hluk sa zobudila aj matka, ktorá ešte rozospatá uvidela postavu v plášti. Možno sa chcela niečo spýtať, ale to sa už Cor otočil a vyslal jej do mozgu obrovské množstvo energie, z ktorej hneď odpadla.

Wes ostal zamrzený, záhadná postava stále žila. Nepoznal bytosť, ktorú by päť rán s fotónovej pušky nezabilo. Prestal na to myslieť. Dostal pokyn od Cora nasledovať ju a tak aj urobil. Spolu s Tesom sa vydali hlbšie do lesa a stopovali krvavé škvry. Videli ich skoro pol kilometra, keď zrazu končil les a križovala ho cesta. Tam našli telo. Bolo takmer bez krvi. Mladá žena medzi 20-30 rokmi života sa dokázala rozstrielať dostať až sem. "Ako?" potichu si spýtal Wes a sledoval okolie. V diaľke na ceste zbadal povoz práve zachádzajúci za horizont. Vytiahol ďalekohľad a zoskenoval voz. Nič podozrivé. Prikázal Lenovi zobrať telo a vošli späť do lesa.

* * * * *

Obe lode sa pomaly približovali k planéte. Neznáma loď nestihla získať dostatočný náskok pred kataránskym výskumným krížnikom. Lord Sett ju zozadu neustále obstreľoval laserom a napriek snahe vyhýbať sa, dostala niekoľko nepríjemných zásahov, ktoré poškodili motory. Na druhej strane ani Kataránska loď neskončila bez poškodení a občasné vystreľovanie plazmových striel nepriateľom jej už oba boky trupu prepálili takmer krížom. Niekoľko striel, ktorým nestihli nastaviť bok zasiahli aj čelo lode, našťastie obranné pole sústredené len okolo mostíka vydržalo.

Stav vyzeral nerozhodný. Aspoň v ohľade boja. Sett, nevedel čo majú zalubom, ale bol rozhodnutý zničiť ich skôr ako dosiahnu planétu. Najradšej by ich dostal živých. Ak tam vôbec niekto živý je.

Hlavou mu už dlhšie vŕtalo, či loď vôbec má posádku. Čo ak tam nikto nie je a správa sa len podľa jednoduchého programu a ide na planétu niečo vysadiť, alebo vyzdvihnúť? Možností, čo by to mohlo byť, bolo veľa. Treba ju zastaviť.

"K planéte nám ostáva 500.000 kilometrov" ohlásil pilot

"V poriadku, páľte ďalej"

"Lord Sett, dochádza nám energia, musíme šetriť"

"Biorakety?"

"Máme ešte dve, ale z vystrelených neprešla cez štíty ani jedna." zdôraznil Rael, pričom vedel, že Lord Sett to všetko sleduje.

"Pripravte ich, nabite laserové delá na maximum. Skúsime posledný útok."

"Rozkaz, lord"

"Presuňte energiu zo štítov do motorov a pridajte na maximum"

"Ale..." chcel protestovať Rael keď si spomenul, že Lord Sett nikdy nebral v úvahu rady personálu.

"Energia presunutá, zbrane nabité"

Ostávali im 4 minúty do stretu s planétou a nepriateľská loď bola pred nimi necelých 40.000 kilometrov. Museli ju dohnáť. Čo ak je na palube bomba a chce zničiť ľudstvo? Ľudstvo, na ktorom pracovali posledné tisíce rokov. Bolo to možné. Už sa o to raz pokúsili, ale to bolo dávno ešte za dávnych časov, kedy sa Bohovia a Démoni ešte vyskytovali v týchto, okrajových častiach vesmíru. Osobne nevidel

žiadnu zo starých rás a ani nepredpokladal, že ich niekedy uvidí, ale začínal tušiť, že teleso pred ním niektorej z nich patrí.

“Lord Sett, o 3 minúty ich dosiahneme” povedal jeden z pilotov

Sett neodpovedal a utápal sa ďalej v meditácii a analýze všetkého čo doteraz videl. Škoda, že na lodi nemal nikoho zo starších, radcov kráľa Zet-War-Nara, tí vedeli všetko a študovali celú históriu vesmíru a nemohol nazrieť ani do hlavnej databázy, ktorú mali Kataránci v záujme bezpečnosti iba na vesmírnych staniciach.

Loď sa k nim rýchlo približovala a začínali spoznávať bližšie detaily. Nieкто priblížil stredovú energetickú guľu na celú obrazovku. Bola fascinujúca. Pre Kataráncov niečo tak neznáme znamenalo úplne vytrženie. To ich prešlo, keď sa loď tesne pred nimi začala znovu obracať a nabíjať na vystrelenie.

Sett chcel dať rozkaz na otočenie, keď zbadal, že to nestihne. “Páľte!” Nachádzali sa už len menej ako 50.000 kilometrov od planéty, ktoré prejdú za pár desiatok sekúnd. Dúfal, že to už nebude existovať ani jeden z nich. Následné udalosti boli veľmi rýchle, obe lode vystrelili takmer naraz. Prvé však rýchlosťou svetla zasiahli nepriateľskú loď kataránske lasery, ktoré na blízku úplne zrušili obranné pole a na nechránený povrch mierili posledné rakety. O nič lepšie to nebolo ani s kataránskou loďou, ktorá len pomaly presúvala energiu do predných štítov. S tou si poradila hneď prvá plazmová strela, zvyšné tri roztrhali prednú časť lode na cucky. Mostík umiestnený vyššie nebol priamo zasiahnutý, ale rovnako, ako so zvyškom lode, aj ním to poriadne otriaslo. Objavili sa aj úniky vzduchu, zhaslo svetlo a najmenej štyroch svojich ľudí Sett registroval odhodených v neprirodzených polohách. Udalosti ďalej naberali na spáde. Neznáma loď sa následne zapichla do diery vytrhanej plazmou a obe sa veľkou rýchlosťou rútili do atmosféry planéty.

Jún 1908 bol v tunguzskom regióne veľmi nezvyčajný. Dimitrij bol práve na nočnom love, keď uvidel ako sa oheň rozlial po oblohe a nebo začalo horieť. Niečo také ešte nevidel. Myslel si, že prichádza koniec sveta. Videl už padať hviezdy, ale toto bolo iné, väčšie, obrovské. Rozbehol sa krížom cez les späť domov. Nevedel, čo to je a musel ochrániť rodinu. Zaľutoval, že takto nič nechytí, ale zver sa už vďaka obrovskému hluku rozpáchla čo najďalej odtiaľto. Utekal. Občas sa pozrel na oblohu a videl, ako sa veľké teleso celé v ohni približuje a mal dojem, že ho prenasleduje samotné peklo. Keby neutekal zo všetkých síl, určite by sa modlil ku všetkým svätým.

Lord Sett videl, že situácia je beznádejná. Riadenie vypadlo a spolu s nepriateľskou loďou sa rútili dole na planétu. Z obsluhy mostíka stáli už len Rael a Lan.

“Lord Sett, musíme sa evakuovať.” povedal Rael bez náhlenia.

“Áno” odpovedal Sett a si pozrel telá padlých a sústredil sa, či nezachytí niekoho pocity. Boli mŕtvy.

Opatrne sa vydali k východu. Vzduch stále unikal a stával sa nedýchatelným, popritom začala gravitácia planéty zasahovať loď. Umelá gravitácia vypadla spolu s energiou a museli si dávať pozor na každý svoj pohyb. Rotujúca loď a zosilňujúca gravitácia ich ťahala rôznymi smermi. Evakuačné moduly pre mostík boli hneď za východom a spolu s nimi aj manuálna automatická deštrukcia. Sett nemohol dopustiť, aby sa niektorá z lodí dostala na planétu a zapríčinila tak chaos a strach ľudí.

Rovnako, ak niekto bol v nepriateľskej lodi a náhodou prežil musel ho v záujme ochrany Projektu zničiť.

Potiahol za mechanickú páku, ktorá automaticky identifikovala jeho ruku a vytiahol ju. V tú chvíľu sa začalo palivo s bioreaktorov rozlievať pomedzi všetky riadiace systémy a akonáhle sa dostane k rozpáleným motorom lode exploduje.

Keď chceli nasadnúť do evakuačnej kapsule, loď sa dostala do atmosféry planéty a všetkých to hodilo o strop a naspäť o podlahu. Sett pri prvom pohybe zacítil niekoľko zlomených kostí. Rozhliadol sa okolo seba, Rael ležal vedľa neho prepichnutý o tyč, ktorú pred chvíľou vytiahol zo steny. Na druhej strane sa v bolestiach zvíjal Lan. V pozadí za ním videl cez hlavnú obrazovku približujúcu sa planétu. Rýchlo vstal, chytil Lana a odtiahol ho do evakuačnej kapsule. Naposledy sa pozrel po lodi, po mŕtvych spoločníkoch a nasadol do kapsule.

O necelých 30 sekúnd loď explodovala v neutrónovom výbuchu kilometer nad povrchom. Sibírskou nocou sa prehnala žiara silnejšia ako tisíc slnk. Aspoň tak nazval Dimitrij žiaru, ktorá bola posledným čo videl. Nestíhol dobehnúť na vrchol najbližšie kopca a schovať sa za ním. Tlaková vlna ho zasiahla len chvíľu po žiarení a hodila desiatky metrov ďaleko. Spolu s ním padali aj stromy. Jeden padol priamo na neho.

* * * * *

Konečne ho sledoval sám. Staral sa o matku, ktorej nebolo dobre a nečakaný zážitok z rána ju prestrašil. Keď si večer ľahla, vyšiel na verandu a sadol si na schody. Chcel si začať kresliť, keď sa mu Cor votrel do mysle najhlbšie ako dokázal a začal svoj experiment. Nikto to doteraz neskúšal. Nikto sa neodvážil. Cor áno, vedel, že to musí spraviť, aby misia uspela. Prechádzal mu myslou a priradzoval negatívne pocity veciam, ktoré považoval za nepodstatné, zato viac otváral cestu moci a nenávisti, ku ktorým priradzoval príjemné pocity. Keď bol hotový, chlapec ležal schúlený a z nosa mu tiekla krv. Cor sa spokojne pozrel na svoje dielo. Následne kludne popri ňom prešiel do chaty, potichu odstránil predmet, ktorý tam sám dal. O chvíľu sa stratil v temnote lesa.

Na ceste späť stretol Ker-Nala. Nevraživé myšlienky mu prezrádzali, že niečo vie, a že sa na neho hnevá. "Prečo to robíš?" spýtal sa ho Ker.

"Je to potrebné v záujme splnenia misie." odpovedal bez náznaku ospravedlnenia.

"Zabíjaš jedného človeka a až priveľmi ovplyvňuješ vlastný subjekt. Nemôžeme takto zasahovať." rázne odpovedal "Ak človeka zmeníš až priveľmi, už to nie je človek. Nesmieš svojou túžbou po tom byť najlepší zničiť Projekt. Dobré viem po čom túžiš. Som tvoj brat cítim to."

"Áno chcem, aby bol môj subjekt najlepší, ale nerobím nič, čo by sme už stovky krát predtým nespravili. Ľudia sú na to, aby spolu bojovali. Ja im vytváram vodcu."

"Emocionálne oslabený jedinec už nie je vodca, ale šialenec" zvýšil hlas "Vrchná rada sa dozvie, čo si spravil a potrestá ťa."

"Vrchná rada uzná moje kroky ako správne."

"Porušil si šesť pravidiel kódexu. To ti nemôže prejsť."

"Ale prejde." odpovedal Cor a vyslal výhražný nával myšlienok na Kera.

Vrátil sa späť na loď. Potom, čo mu vedci ohlásili, že v mŕtvom tele ženy nič neobvyklé nenašli, ich mal chuť vyraziť a nechať na tejto planéte navždy. Vedel však, že by to k ničomu nebolo. Ako mu teraz lepší vedci chýbali, keby mal niekoho kvalifikovanejšieho, možno by niečo našli, molekulu, bunku, parazít, hocičo, čo by nepatrilo do ľudského tela. Vedel však, že to, čo predtým cítil nebol človek, jeho myseľ bola iná, duša bola iná. Niečo na ňom zvláštne a silné. O ľudskej duši veľa nevedeli

Kapitán Cor rozmýšľal, čo ďalej, keď zachytil v priestore silné myšlienky. Boli známe. Bol to Lord Sett. Trpel. Niečo sa stalo. Cor hneď všetkých zburcoval a rozkázal Kerovi spojiť sa s loďou. Keď vyšiel von zistil, že to nebude treba. Noc ožaroval horiaci objekt padajúci z oblohy niekam za horizont.

“Štartujeme. Ker daj vyhľadávať záchranné moduly. Možno sa niekto zachránil.” Chcel ešte niečo povedať keď prostredie ožiarilo jasné svetlo a o niekoľko minút neskôršie aj hrmenie výbuchu.

* * * * *

O niekoľko mesiacov matka zomrela a chlapec sa vrátil späť do mesta zvaného Viedeň. Tu bez podpory matky a po neúspechoch v umeleckom smere zakotvil medzi pouličnou zberbou. Postupne sa pomocou svojich schopností vypracoval a začal študovať politiku. Neskôr sa dostal do Mníchova, kde vstúpil sa do strany, ktorú neskôr viedol, a s ktorou ovládol svoju krajinu. To mu nestačilo, vyvolal vojnu a snažil sa vyvraždiť rasy a podmaniť si svet. Jeho meno bolo Adolf Hitler, jeho stvoriteľ kapitán Cor-Nal.